

QΤο αβίαστο συμπέρασμα που εξάγεται από τις εκλογές της 6ης Μαΐου στην Ελλάδα είναι πως πτώθηκαν κατά κράτος το μνημόνιο, τα μέτρα λιτότητας κι οι πολιτικοί τους εκφραστές. Είχαμε επισημάνει κατά την προεκλογική περίοδο πως ουσιαστικά δύο ήταν τα μέτωπα που συγκρούστηκαν σ' αυτήν την εκλογική αναμέτρηση, το μνημονιακό και το αντιμνημονιακό. Με βάση αυτόν τον διαχωρισμό που καταργεί τις παραδοσιακές γραμμές ανάμεσα στις ιδεολογίες, το συμπέρασμα είναι ότι οι Έλληνες είπαν «όχι» στο μνημόνιο, στην τρόικα και στη δανειακή σύμβαση. Οι δυνάμεις που είναι πιστές στο μνημόνιο υπέστησαν πανωλεθρία και το μεταξύ τους άθροισμα δεν αγγίζει καν το 40%. Την συντριβή δεν μπόρεσαν να την αποφύγουν ούτε τα παραδοσιακά κόμματα εξουσίας (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ), αλλά ούτε και τα δεκανίκια τους στα πρόσφατα πολιτικά δρώμενα (ΛΑΟΣ, Δημοκρατική Συμμαχία). Αντίθετα, το αντιμνημονιακό μέτωπο θριάμβευσε, στη μία και μοναδική φορά που ο ελληνικός λαός είχε την ευκαιρία να κρίνει και να εκφραστεί για όσα του επιβλήθηκαν.

QΟι κάλπες κατέγραψαν μία ιστορική ανατροπή του πολιτικού σκηνικού κι ένας νέος πολιτικός χάρτης έχει διαμορφωθεί. Πρέπει ωστόσο να σημειώσουμε πως ενώ οι εκλογές τελείωσαν, η προεκλογική περίοδος συνεχίζεται! Και θα το εξηγήσουμε. Φαινομενικά το ζητούμενο είναι πλέον η δημιουργία κυβέρνησης, η οποία μπορεί να προκύψει μόνο μέσα από συνεργασίες κι αυτό μέσα στο στενό χρονικό περιθώριο των ένδεκα ημερών. Οι συνεργασίες αυτές φαντάζονται αδύνατες όχι τόσο γιατί υπάρχουν εύλογες διαφορές ή αντιθέσεις αλλά κυρίως επειδή δεν φτάνουν τα «κουκιά», δεν είναι αρκετές οι έδρες. Έτσι, αναπτύσσεται μία ρητορική που έρχεται σαν συνέχεια του προεκλογικού αγώνα κι ίσως προοίμιο του τι θα επακολουθήσει.

QΤα κόμματα εμφανίζονται μεν πρόθυμα να συνεργασθούν, αλλά ουσιαστικά δεν επιθυμούν να σχηματισθεί με αυτά τα δεδομένα κυβέρνηση συνεργασίας. Έτσι, χτίζουν τις γέφυρες για την επόμενη ημέρα, καθώς είναι πλέον όχι μόνο ορατό, αλλά ίσως κι επιθυμητό να γίνουν νέες εκλογές. Ο Αντώνης Σαμαράς το είχε πει και προεκλογικά, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να σχηματίσει κυβέρνηση με τα σημερινά δεδομένα, ούτε και το ΠΑΣΟΚ. Άλλωστε, το πολιτικό σύστημα φαίνεται να το βολεύει μία επαναληπτική εκλογική διαδικασία, είτε στις 10 είτε στις 17 Ιουνίου. Αρχικά, γιατί θα υπάρξει ευκαιρία ανασύστασης ή και νέας ανατροπής των δεδομένων, μέσα από συμμαχίες και συνεργασίες (γι' αυτό προετοιμάζονται όλοι σήμερα), αλλά κι ευκαιρία να διορθωθεί το λάθος της εισόδου της Χρυσής Αυγής στο Κοινοβούλιο. Από μόνος του αυτός μπορεί να είναι ένας σημαντικός λόγος για να υπάρξει σύντομα επαναληπτική εκλογή και μάλλον κάποιον... μικαλο-λ(ι)άκκο έχει η αδυναμία συνεργασιών στην παρούσα φάση.

QΑς ρίξουμε μία ματιά στην εκλογική επίδοση των επτά κομμάτων που θα σχηματίσουν τη νέα Βουλή αν και όταν αυτό γίνει, με την υποσημείωση ότι ο σκανδαλώδης εκλογικός νόμος του Προκόπη Παυλιόπουλου που προμηδοτότησε με 50 έδρες το πρώτο κόμμα ήταν το μοναδικό σωσίβιο του δικομματισμού.

Η Νέα Δημοκρατία νόμιζε το 2009 ότι βρέθηκε στο ιστορικό χαμηλό της, όμως η πτώση είχε συνέχεια. Στις 6 Μαΐου δεν ξεπέρασε το 19% και πέτυχε μία Πύρρειο νίκη. Θέρισε όσα έσπειρε το τελευταίο διάστημα, αρχικά με τις αντιμνημονιακές κορώνες και μετά με την υπογραφή της νέα δανειακής σύμβασης και με τη στήριξη της κυβέρνησης Παπαδήμου. Πλήρως ακόμη τις πολλαπλές αποχωρήσεις και διαγραφές βουλευτών, που είχαν σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία νέων κομμάτων στον πολιτικό χώρο. Φάνηκε ακόμη καθαρά πως δεν μπορεί να πείσει πια ότι αποτελεί εναλλακτική λύση, τιμωρήθηκε για τη μνημονιακή της ανακυβίωση (=κωλοτούμπα) κι αποδείχθηκε αυτό που είχαμε γράψει πριν από δύο μήνες, ότι η αυτοδυναμία ήταν ένα όνειρο... Καμμένο. Τώρα, η ΝΔ προσπαθεί να δημιουργήσει ένα λεγόμενο «φιλοευρωπαϊκό μέτωπο», κάτι το οποίο είναι στη ρητορική και του ΠΑΣΟΚ.

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Γράφει ο Παναγιώτης Νικολάου

Οι εκλογές τελείωσαν, η προεκλογική περίοδος συνεχίζεται!

QΟ ΣΥΡΙΖΑ είναι ο μεγάλος νικητής των εκλογών της 6ης Μαΐου και συνεχίζει από εκεί που σταμάτησε. Δηλαδή, να βάζει την Αριστερά στις συζητήσεις για τον σχηματισμό κυβέρνησης και να αναζητά ένα ευρύτερο μέτωπο συνεργασίας με άξονα την ακύρωση του μνημονίου. Κατάφερε να θέσει την ατζέντα της προεκλογικής περιόδου και το μήνυμά του («αποφάσισαν χωρίς εμάς, συνεχίζουμε χωρίς αυτούς») πέρασε στον λαό που έδειξε ότι αναζητά κάτι νέο κι άφθαρτο. Έχει τον πιο νέο πολιτικό αρχηγό (ούτε καν 40 ετών) και θριάμβευσε στα μεγάλα αστικά κέντρα και στις ηλικίες από 18 έως 55 ετών. Κατάφερε να αναδειχθεί δεύτερο κόμμα, κάτι που πέτυχε για πρώτη φορά μετά το 1958 ένα κόμμα της Αριστεράς. Επιμένει να αρνείται συνεργασία στα μνημονιακά κόμματα, αλλά προετοιμάζει τις συνεργασίες που θα του επιτρέψουν όχι μόνο να διατηρήσει το ποσοστό του 16,78% που πήρε, αλλά και να το αυξήσει.

QΤο ΠΑΣΟΚ δεν είναι εδώ! Το σκόρπισε ο αντιμνημονιακός άνεμος. Μόνο τα ονόματα των πρώην υπουργών που έμειναν εκτός Βουλής να δει κανείς είναι αρκετό για να καταλάβει την «σφαγή» που υπέστη το κόμμα που έβαλε την

Ελλάδα στις δαγκάνες του ΔΝΤ και των μνημονίων. Αρκετά από τα κληρά ονόματα της κυβέρνησης Παπανδρέου (Διαμαντοπούλου, Ραγκούσης, Ευθυμίου, Ξενογιαννακοπούλου κλπ) είδαν την πόρτα της εξόδου από έναν λαό που δεν ξέχασε ποιοι τον εξόργισαν, τον υποβάθμισαν και τον καταδίκασαν στο σημερινό κάλι. Το ΠΑΣΟΚ πήρε το μικρότερο ιστορικά ποσοστό του κι έμεινε με 40 βουλευτές να προσπαθήσει να διασώσει ότι μπορεί. Αν δεν καταφέρει σύντομα να αλλάξει, θα βουλιάξει κι άλλο. Κι αυτή τη φορά δεν υπάρχει κανένας με το όνομα «Παπανδρέου» να εμφανισθεί σαν σωτήρας. Όσο για την διερευνητική εντολή που θα λάβει, δεν υπάρχει ούτε ένα κόμμα που να θέλει σήμερα να δώσει δεκανίκι στο ΠΑΣΟΚ.

QΟι Ανεξάρτητοι Έλληνες ήταν από τους μεγάλους κερδισμένους των εκλογών. Δημιουργήθηκαν δύο μόνο μήνες πριν τις εκλογές, αλλά πήραν ένα πολύ καλό ποσοστό (10,60%), κυρίως χάρη στην αντιμνημονιακή τους κατεύθυνση. Είναι η πιο δυνατή αντιμνημονιακή φωνή της Δεξιάς και δεν συζητούν καν τη συνεργασία με τα μνημονιακά κόμματα. Αντίθετα, δείχνουν διατεθειμένοι να συνεργασθούν σε αντιμνημο-

νιακό πλαίσιο, πέρα κι από ιδεολογικές διαφορές. Έκαναν δυναμικό ξεκίνημα και μπορούν να ελπίζουν για το μέλλον.

QΤΟ ΚΚΕ συμπεριφέρεται σαν ο χρόνος να έχει κολλήσει. Κάπως έτσι, όμως, έχει και το ίδιο κολλήσει στα ίδια εκλογικά ποσοστά. Αυτή τη φορά αύξησε τη δύναμή του κατά μία περίπου μονάδα, όμως στην ουσία είναι σαν να έχασε. Γιατί σίγουρα έχασε την ευκαιρία να αυξήσει σημαντικά την δύναμή του - όπως έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ - και να καρπωθεί τον θυμό και την οργή του εκλογικού σώματος. Σε μία περίοδο που όλα τριγύρω άλλαξαν δραματικά, το ΚΚΕ παρέμεινε στατικό, δεν είναι πια το τρίτο κόμμα στη Βουλή και μένει αποστασιοποιημένο από τις εξελίξεις. Δεν συζητά ενδεχόμενο συνεργασίας με κανέναν και θέλει την πλήρη έξοδο της Ελλάδας από το ευρώ και την ΕΕ. Κάτι που συμμερίζεται και το εκ διαμέτρου αντίθετο κόμμα, αυτό της Χρυσής Αυγής (το μνημόνιο ενώνει!)

QH Χρυσή Αυγή ήταν η μεγάλη αρνητική έκπληξη των εκλογών, καθώς για πρώτη φορά ένα φιλοναζιστικό κόμμα εισέρχεται στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Το 6,97% που κέρδισε είναι αποτέλεσμα πολλών παραγόντων. Αρχικά, πρέπει να επισημάνουμε ότι η συντριβή του δικομματισμού έδωσε την ευκαιρία στις ακροδεξιές δυνάμεις που ήταν για δεκαετίες καμουφλαρισμένες στο ένα ή το άλλο κόμμα, να ξεπηδήσουν στο προσκήνιο. Βρήκαν πρόσφορο έδαφος από τις συνθήκες που διαμόρφωσαν το μνημόνιο και το μεταναστευτικό πρόβλημα και κέρδισαν αυτό το μεγάλο ποσοστό για δύο κυρίως λόγους. Ο πρώτος είναι ότι το τελευταίο διάστημα βρέθηκαν σταθερά δίπλα σε άπορους κι αναξιοπαθούντες ενώ απουσίαζε το επίσημο κράτος. Κι ο δεύτερος, ότι υπάρχει πλέον ένα αρκετά μεγάλο ποσοστό του ελληνικού λαού που πιστεύει ότι μόνο με ακραίες θέσεις κι εκφράσεις μπορεί πραγματικά να αλλάξει κάτι στον σαθρό και διεφθαρμένο πολιτικό κόσμο της χώρας. Φυσικά, μεγάλο ρόλο παίζει και η έλλειψη γνώσεων κι ιστορίας... Η ειρωνία είναι ότι η άνοδος της Χρυσής Αυγής σήμανε και την πτώση του πρώτου ακροδεξιού κοινοβουλευτικού διδάξαντα, δηλαδή του ΛΑΟΣ... Όσο για συνεργασίες ούτε λόγος να γίνεται... Κανείς δεν συνομιλεί καν μαζί τους.

QH Δημοκρατική Αριστερά έχει κάθε λόγο να είναι ικανοποιημένη με το 6,11% που απέσπασε στην παρθενική της εμφάνιση σε εκλογική αναμέτρηση. Μπορεί οι δημοσκοπήσεις κάποια στιγμή να έδιναν στο κόμμα του Φώτη Κουβέλη διψήφια ποσοστά, ωστόσο η άνετη είσοδος στη Βουλή με ικανοποιητικό βαθμό βουλευτών (19) αποτελεί μία καλή αφετηρία. Δείχνει να ανοιχτή σε συνεργασίες κι ίσως μπορέσει να βοηθήσει στη διαμόρφωση ενός ευρύτερου μετώπου της Αριστεράς, παρότι ο πολιτικός του λόγος είναι πιο φιλοευρωπαϊκός.

QΕδώ πρέπει να σημειώσουμε πως υπάρχει ένα παράδοξο. Ενώ ο ελληνικός λαός έχει σαφή ευρωπαϊκό προσανατολισμό και σε συντριπτικό ποσοστό θέλει την παραμονή της χώρας στην Ευρωζώνη και το ευρώ τα δύο πρώτα κόμματα εξουσίας θέτουν εκβιαστικά διλήμματα και συναρτούν την παραμονή στο ευρώ με την αποδοχή του μνημονίου.

Ο ελληνικός λαός απάντησε πως δεν θέλει το μνημόνιο, δηλαδή δεν θέλει την Ευρώπη της λιτότητας. Δεν θέλει να φύγει από τη Ευρώπη, αλλά δεν θέλει κι αυτού του είδους την Ευρώπη. Μόνο το ΚΚΕ και η Χρυσή Αυγή έχουν διατυπώσει θέσεις για έξοδο από την Ευρωζώνη και το ποσοστό τους αθροιστικά δεν ξεπερνά το 16%. Εδώ πρέπει να επισημάνουμε ότι το «όχι» που είπαν οι Έλληνες στο μνημόνιο το είπαν και στα «προστάγματα» από το διεθνές πολιτικό γίγνεσθαι, στις έξωθεν παρεμβάσεις των διάφορων Σόιμπλε και Λαγκάρντ. Σε όλους αυτούς που προσπάθησαν με απειλές κι εκβιασμούς να επηρεάσουν την κρίση του. Αντιστάθηκε με σθένος, αλλά το σίγουρο είναι ότι στη γωνία περιμένουν κι άλλες προκλήσεις. Και πιθανότατα κι άλλες εκλογικές αναμετρήσεις...

Ο προεκλογικός αγώνας συνεχίζεται...